Jílovský školák 4

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy, IV. ročník 4. 4. 2012

Letošní **ples devátých tříd** se bude konat **22.6.2012** v Jílovské Sokolovně

Co nás čeká

Duben
4. 4. Senát, ekotým
5.- 6. 4. Velikonoční prázdniny
5. 4. Den učitelů
11. 4. Pedagogická rada
23. 4. Den Země
30. 4. Ředitelské volno

Květen
2. 5. Senát, ekotým
7. 5. Ředitelské volno
16. 5. Provozní porada
16. 5. Konzultace
17. 5. Fotografování tříd

Červen
1. 6. Den dětí
1.- 8. 6. Výjezd do Anglie
6. 6. Senát, ekotým
2. - 19. 6. Výjezdy tříd
20. 6. Výjezdy tříd
22. 6. Ples 9. tříd
22. 6. Ředitelské volno 2. st.
25. 6. Projekt MP - 2. stupeň
26. 6.Zahradní slavnost
27. 6. Projekt Fiktivní firmy
28. 6. Posezení s nejlepšími žáky
29. 6. Zakončení školního roku

Novináři vyjeli do Prahy

Byli jsme s novinářským kroužkem prezentovat našeho „ŠKOLÁKA“ v Praze. Přijelo mnoho dalších škol, které také prezentovaly svoje školní noviny nebo časopis. Když všechny školy představily své noviny a časopisy, tak si každá škola mohla vyzkoušet, jak se dělá reklama. My jsme si to taky vyzkoušeli. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny, (jak jsme chtěli). Mohli jsme si vybrat typ reklamy. Moje skupina si vybrala formu plakátu a druhá skupina scénář na hranou reklamu.
Než jsme začali vymýšlet reklamy, tak byla krátká přednáška o tom, jak se reklama dělá a jak by se neměla dělat. Nakonec, když naše nápady už tančily na papíře, jsme vše prezentovali před ostatními redakcemi.
Úplně na konec byla beseda s redaktorem a fotografem časopisu MŮŽEŠ. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací.

Bylo to hezké, moc jsme si to užili.

Alice Peková, 9. B

Reklamu, kterou jsme na semináři vytvořili, si můžete prohlédnout na str. 3.

Den navíc - den her

Jednou za čtyři roky je takzvaný přestupný rok. To znamená, že nemá obvyklých 365 dní, nýbrž 366, tedy o jeden den více. A právě takovým rokem je i rok 2012. Kde se ale ten přebývající den vlastně vzal? Odpověď je prostá: Zemi totiž oběh okolo Slunce netrvá přesných 365 dní, ale 365 a čtvrt dne. No a každý čtvrtý rok se tyto čtvrtiny nasčítají a vznikne z nich jeden celý den, a to je právě ten den, který nám v tom přestupném roce přebývá. Tento den je přidělen do nejkratšího měsíce v roce - února, který tak má v přestupném roce 29 dní místo 28.

V naší škole jsme 29. únor dobře využili. Místo učení jsme měli herní dopoledne - na nástěnce visely plakáty se seznamy různých dílniček i sportovních akcí, na které se všichni pár týdnů předem dle svého uvážení zapsali. Během několika málo dní byla většina aktivit obsazená, a tak měli někteří nedbalí opozdilci mnohem užší a chudší výběr. Nicméně většina dětí se bez problémů zapsala do

kýžených dílniček a 29. února jsme konečně měli vytoužený herní den.

Takto vypadal ten můj...

Ráno celá moje třída 5.B seděla v učebně č.2 plná očekávání. Byla tam také 5.A a obě šesté třídy - sotva jsme se tam vešli. V místnosti bylo horko, vzduch byl těžký a vydýchaný, ale nikomu to nevadilo. Všichni jsme se těšili na besedu se známým českým polárníkem Miroslavem Jakešem. Beseda byla velmi zajímavá a zábavná. Veselý polárník nám vyprávěl o tuleních, ledních medvědech, Eskymácích i o polárnické výbavě... Zkrátka o všem, co k takovému severnímu pólu a jeho okolí patří. Dokonce nám zazpíval dvě písničky a zahrál k nim na kytaru.

Po dvouhodinové besedě jsem ještě s několika kamarády zamířil do tělocvičny, kde se hrál florbal. Nejprve jsme se rozcvičili, potom jsme se rozdělili na dvě družstva a zahráli si krátký, ale vyčerpávající zápas. Čtvrtou hodinu jsem pod dohledem paní učitelky Dopitové skládal ze zdobeného papíru krabičku. Zpočátku mi to moc nešlo, nakonec mi ale paní učitelka ukázala, jak na to. A poslední pátou hodinu jsem si odpočinul u stolních her.

U každé aktivity byly nádoby, na kterých byl buď usměvavý, nebo mračící se "smajlík". Po ukončení dané dílničky se muselo do jedné z nádob hodit

víčko od PET lahve. Pokud jste víčko umístili k usměvavému smajlíkovi, znamenalo to, že se vám tu líbilo, a pokud k tomu, co se mračil, tak vás dílnička naopak zklamala.

Jsem rád, že podle hlasování nás všech byl herní den naprosto úžasný!

Jiří Janoušek, 5.B

Novinky z Ekotýmu

Ve středu 18. ledna se konala schůzka Ekotýmu. Nejprve jsme se bavili o zlepšení složení jídla i nápojů ve školní jídelně. Jídlo je podstatně zdravější, protože se na jeho přípravu používá více luštěnin a celozrnné mouky. A nápoje nejsou jenom nějaká umělá břečka, ale je v nich příměs ovocné šťávy, případně je to čaj nebo mléko s minimálním podílem umělých přísad.
Na nástěnce Ekotýmu jsou nové zprávy ze školy i ze světa. Nástěnka ale informuje například i o krmení ptáků a ochraně vodních savců.
Rovněž jsme si zkontrolovali úkoly z minulé schůzky, z nichž značná část nebyla splněna, a rozdali jsme si mnoho nových. Snad se bude Ekotýmu dařit lépe!
V pondělí 23. ledna pak proběhla ve třídě 5. A celodenní schůzka Ekotýmu. Sešli jsme se pět minut před osmou. Paní učitelka měla na úvod krátký proslov a záhy nás rozdělila do skupinek. Každá skupina si vybrala jednoho zástupce, který si přečetl slovo napsané na papírku a pak se ho snažil pantomimicky předvést. Slova souvisela a na základě této souvislosti musela každá skupinka uhádnout tajenku (např. pero, žák, tabule, třída = škola stromy, jehličí, veverka = les atd.). Takto jsme pokračovali i na začátku druhé hodiny.
Poté jsme diskutovali o naší práci ve čtyřech tématech Ekoškoly: vodě, energii, odpadech a prostředí školy. Konkrétně jsme si udělali sebehodnocení, jak moc se jednotlivými tématy zabýváme. Shodli jsme se, že hodně pracujeme na zlepšení prostředí školy, na třídění odpadků, ovšem mírně pokulháváme v šetření energiemi. Nejhůře jsme na tom s vodou.
Také jsme si připomněli, jak jde po sobě "sedm kroků k Ekoškole" (sedm bodů, které škola musí splnit, aby získala titul Ekoškola) a jak bychom se jim měli věnovat. A na závěr přišlo jako obvykle zhodnocení starých úkolů a přidělení nových. Tento "Ekoden" se určitě vyplatil!

Jiří Janoušek, 5.B

Novináři vyjeli do Prahy

Pokračování z úvodní strany.

Reklama na Jílovského školáka (autoři: Alice Peková, Kryšpín Varyš, Barbora Džerengová, Michaela Fousová)

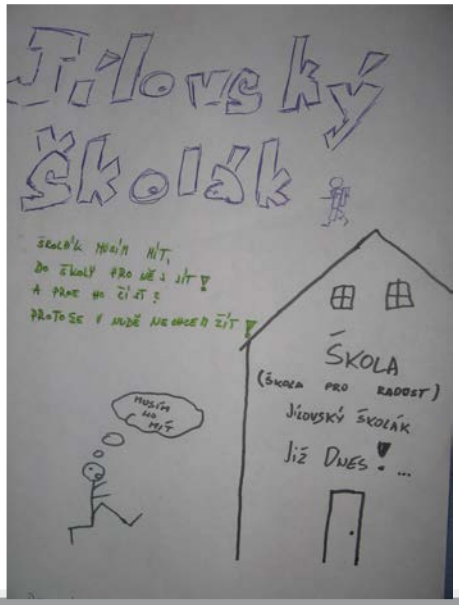

Tajné rozhovory

Vážení čtenáři,
většina z Vás starších se už setkala s pojmem bulvární novinařina. Stalo se téměř módou vědět o každém "zaručené" informace, nejlépe ho v nějaké pro něj nepříjemné situaci vyfotit, nebo si vše vymyslet. V této rubrice ale jdeme úplně opačnou cestou. Věřte nám, že získané odpovědi v rozhovorech jsou skutečné a pravdivé. Lidé, kteří odpovídají, působí ve škole, ale my Vám nikdy neprozradíme, o koho se jedná. Nebudeme je při rozhovorech fotit. Užijte si čtení a nechte se jejich odpověďmi inspirovat. A v duchu můžete hádat:
Kdo to odpovídal?

Postava č. 1

1. Těšíte se na jaro?
ano

2. **Jaké z ročních období máte nejradši?**
léto

3. **Jaké zvíře máte nejradši?**
psa

4. **Jakou knihu máte nejradši?**
Co život dal a vzal

5. **Jaký je váš oblíbený film?**
S tebou mě baví svět

6. **Čtete Jílovského školáka?**
Ano

Postava č. 2

1. Těšíte se na jaro?
moc

2. Jaké z ročních období máte nejradši?
léto

3. Jaké zvíře máte nejradši?
žirafu

4. Jakou knihu máte nejradši?
Hlava 22

5. Jaký je váš oblíbený film?
Forrest Gump

6. Čtete Jílovského školáka?
Ano

Spravedlnost nebo nespravedlnost?

Možná, že kdekdo už ví o osmých třídách a jejich dělění na angličtinu. A s tím, kdo to ještě neví, budu ochotna se o to podělit, snad trochu kritiky neuškodí...?
Jak bych začala... Osmé třídy byly rozděleny na angličtině na tři skupiny a celkem spravedlivě. Ti, kteří měli horší známky, byli poslední skupina, ti, trochu lepší, ve druhé skupině a ti nejlepší v první. Do pololetí bylo vše v pořádku, skupiny si na sebe kolektivně zvykly. Zní to hloupě, ale byli jsme jako „velká rodina". Jenže potom to přišlo... Někdo vymyslel, že druhá skupina, (kam chodím i já), se s třetí skupinou promíchá. Já tedy nevím, ale nevidím v tom význam. Ani jedna ze skupin s tím nebyla spokojená. Všichni byli jaksi rozzuření. Nikdo to nechápal! A skoro nikdo nám k tomu nepodal žádné vysvětlení. Od té doby si kladu otázku: Proč mělo tedy cenu dělit tu angličtinu? Pro obě strany je to velká nevýhoda. Jedněm vadí, že se učí moc rychle a druhým zase, že se učí pomalu.
Zase se musím přiznat, že obě strany chápu. Sice nevím, kdo zatím vším stojí, ale přesto se ho nechci dotknout tímto článkem. Ti, kteří to nezažili, si budou říkat: "Ti z toho nadělají, panebože!!! " A podobné věci. Prostě jim to nedojde. Jedno vím ale jistě, doteď nejsem schopna posoudit, jestli to je dobře, anebo naopak.

Aneta Cihlářová 8.A

Odpověď na článek

Milí čtenáři, jak jistě tušíte, pod větičkou“ někdo vymyslel“ se skrývám já, ředitelka školy. Tento „problém“ se netýká jen osmáků, ale žáků 6. – 8. tříd. Od začátku letošního školního roku jsme přistoupili k dělení výuky angličtiny do skupin podle „výkonnosti v jazyce“. Byla to pro nás nová zkušenost, jakýsi zkušební provoz. Za půlroční trvání tohoto dělení jsme vyhodnotili výsledky a přínosy a dospěli k závěrům, že výsledky práce v některých skupinách nejsou podle našich představ. Proto jsem s platnosti od pololetí rozhodla o spojení 2. a 3. skupiny do dvou smíšených skupin. A to z důvodu lepší motivace slabších žáků, z důvodu lepší pracovní morálky.
Takže na závěr, stojím za tím já, ředitelka školy a věřím, že rozhodnutí bude k dobru našich žáků.
Věřím, že i nadále budeme jako „jedna velká rodina“.

Květa Trčková

Zima byla dlouhá, těšíme se na léto…

CESTA OD NAŠÍ CHALUPY

Každého prázdninového slunečného dne, když trávím poklidné léto na chalupě, vyjdu si na procházku po cestě, která je sice asfaltová, ale za to nejklidnější a nejkrásnější cesta, jakou znám.
Vede stromovou alejí starých bříz, které v létě při lehkém větru šumí a ve slunečním světle se jejich listy lesknou jako kapky ranní rosy.
Po levé straně této asfaltové a děravé cesty jsou překrásné louky, které vedou až ke smrkovým lesům, kde je několik starých posedů pro myslivce. Na těchto loukách roste mnoho krásných květin, okolo kterých poletují pilně pracující bzučící včeličky nebo úchvatně zbarvení motýli, které mohu přirovnat k cirkusovým klaunům díky jejich pestrým barvám, na které je vždy radost pohledět.
Pravá strana cesty je každé léto zarostlá čerstvou kukuřicí, ve které se v dáli nachází maličký vojenský bunkr, jenž tam stojí od 2. světové války. V té kukuřici je občas slyšet dupot rozčílených kanců anebo strakatých či flekatých krav z místního kravína.
Ptáčci poletují v korunách stromů a přitom si prozpěvují veselé melodie. A to mám na tomto místě nejraději, že se kochám krásnou přírodou.
K této cestě mám v paměti uloženo mnoho hezkých a nezapomenutelných vzpomínek - jako třeba moje první jízda na kole. Doufám proto, že tato cesta zůstane stále stejná, že se nikdy nezmění k horšímu jako se nezměnila za celých třináct let, co po ní chodím.
Vždy, když se na ni od naší chalupy podívám, vypadá jako cesta do pohádky, která nikdy nemá konec.

Karolína Soukupová, 7. B

MOŘE

Moře zdánlivě klidné, nikdy nekončící. Někdy divoké, jindy klidné. Od pláží písčitých po pláže pokryté kamením.
Sluncem vyhřátý písek pálí do nohou, jen občas větší vlnka nohy zchladí. Stopy, které v písku zůstávají, si vlny odnášejí a mizí mrknutím oka. Ve větru palmy tančí a chvění listů vydává melodii doplněnou raccím zpěvem.
Sluneční paprsky se odrážejí od modrého šumícího moře a stříbrná zář útočí do očí. V dáli ve vlnách si zase několik krabů hraje na schovávanou. Na břehu se lesknou šupiny menších rybiček a v duchu doufám, že se mezi nimi objeví zlatá rybka, co mi splní má nejtajnější přání.
Pohled na hladinu moře není pro mě dostatečný, a proto si beru potápěčské brýle a jdu zkoumat krásy oceánu, které nejsou ze břehu na dosah. Potápím se do chladné vody a přede mnou se otevírá podmořský svět, plný rozmanitých barev
a mořského života. Podmořské živočichy však má přítomnost moc netěší a snaží se ukrýt mezi kameny a rostliny. Ze dna si odnáším na památku několik mušlí a kamínků, které mě svým tvarem a barvou zaujaly.
Nejkrásnější je pohled na západ slunce, které se ztrácí v moři. Je mi tam příjemně a moc ráda se tam vracím.

(příznivci moře ze 7. a 9. tříd)

Láska

Máš ji a chceš ji někomu dát.
V tvém srdci se vzbouzí a do jiného jde spát.
Ten pocit znáš, a proto ji tolik rozdáváš.

Je krásné ji dát, ale těžké vzít zpět.
Kdo ji už jednou měl, chce ji mít zase hned.
Tak to je ona. Ta, co v každém srdci je.
A každou nenávist a zlost v tobě navždy rozbije.

Už nehledej to špatné, stejně nenajdeš.
Jsi totiž milován a ty sám miluješ.

Kamila Rybářová, 8.A

Jaké jsou velikonoční zvyky?

Velikonoce jsou podobně jako Vánoce významným křesťanským svátkem, i když nám na rozdíl od nich nepřipomínají narození Krista, nýbrž jeho ukřižování a následné vzkříšení. Velikonoce také nemají pevně stanovené datum, a tak jsou každý rok jindy - vždy začínají v neděli

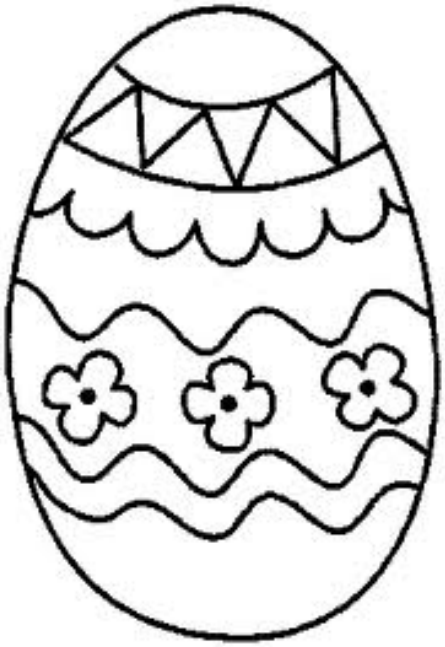

hned po prvním jarním úplňku. Velikonoce trvají celkem devět dnů, a každý z těchto dnů má své pojmenování. Jsou to Květná neděle, Modré pondělí, Šedivé úterý, Škaredá středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Velikonoční neděle a Červené pondělí. Velikonoce jsou ale obzvláště zajímavé tím, že mají mnoho krásných tradic a zvyků, které se vám pokusím alespoň trochu přiblížit...

První zvyk, který vám asi přijde na mysl, je zdobení kraslic. Vajíčka, a zvláště kraslice, patří k Velikonocům odpradávna, protože symbolizují mláďata, která se na jaře rodí (nebo klubou). Kraslice - malovaná vajíčka, mohou být vyfouknutá (pouze pro okrasu), nebo plná (spíše k jídlu, ale mohou sloužit i jako ozdoba). Kraslice se většinou dávají jako odměna koledníkům. Koledníci (zpravidla chlapci a muži), obcházejí s proutěnými pomlázkami domy, kde vždy zarecitují nějakou koledu. Nejznámější koleda je: "Hody, hody, doprovody…", ale rozhodně není jediná, z těch dalších mohu jmenovat např. "Já jsem malý zajíček". Ke koledě neodmyslitelně patří také jemné "vyšupání" přítomných žen a dívek pomlázkou. Ty pak koledníkům dají nějakou malou odměnu, často právě zmíněné kraslice. K tradičním velikonočním pokrmům patří mazanec a buchta ve tvaru beránka. Symboly Velikonoc jsou také kuřátko (spojeno s vejci) a zajíček. Ten se k nám dostal z ciziny, konkrétně z Německa. Zajíček je symbolem Velikonoc proto, že ho na jaře často vídáme - zajíci jsou po zimě hladoví a při shánění potravy se přibližují i k lidským obydlím. Mimo jiné to zapříčinila stará legenda, která vypráví, že když šla jednou Eostre - pohanská bohyně plodnosti, sněhovou vánicí, našla na zemi zmrzlého ptáčka. Eostre bylo ptáčka líto, a tak se rozhodla, že mu vrátí život. To se jí sice povedlo, ale omylem proměnila ptáka v zajíce. Ten s tím ale byl spokojený, a navíc každé jaro kladl vejce jako pták a dával je jako poděkování Eostre. A tak se zajíček stal symbolem Velikonoc v mnoha zemích.

Jiří Janoušek, 5.B

Velikonoční prázdniny budou 5. a 6. dubna

Apríl...

Aprílem označujeme den 1. duben. Celosvětově je apríl spojen s žertíky už od 16. století. Pravděpodobně tento svátek vznikl jako oslava veselého jara a odchodu smutné zimy. Není to vyloženě český svátek, k nám přišel ze zahraničí. Netrvalo dlouho a už u nás zdomácněl. Myslím, že většina lidí má ráda apríl. Říká se také to, že kdo se narodil na apríla, může si dělat z někoho srandu celý rok.

Aneta Cihlářová, 8.A

Zábava

Kížovka:

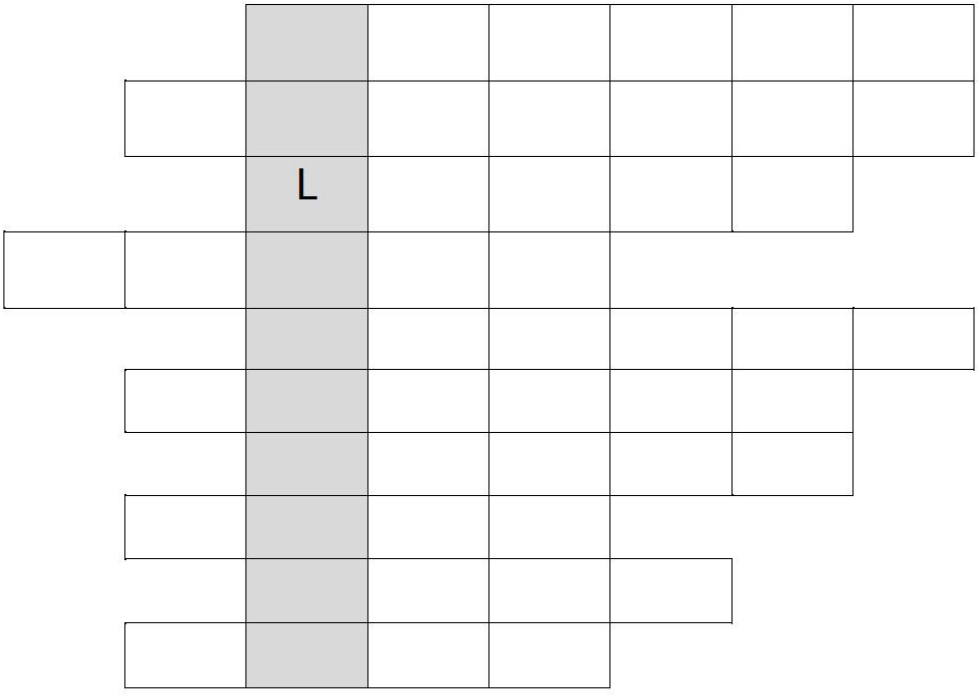

1. Co se slaví 24. 12.
2. Dopravní prostředek
3. Mužské jméno
4. Čím vidíme
5. Které zvíře má kapsu
6. Čím se topí (co nám vyhřívá byt)
7. Čím čicháme
8. Na lyžích si mohu zlomit ...
9. Co se plete (z vlasů)
10. Krmení pro zvířata

Připravila: Anna Ebertová, 4.A

Vtip:
Dva muži vyjdou pozdě v noci z restaurace a vidí, jak jim v dálce mizí zadní světla posledního autobusu.
"Co budeme dělat, tady taxíky nejezdí, jak se teď dostaneme domů?" běduje jeden.
"Víš co?" navrhne ten druhý."Tady jsou garáže dopravních podniků, vlezeme tam a jeden autobus si vypůjčíme."
"Tak dobrá, běž pro autobus, já budu hlídat."
Druhý muž tam vleze a když se půl hodiny nic neděje, vydá se ten první za ním. "Co se děje?"
"Ale, nemůžu najít dvaadvacítku. Budeme muset ukrást čtrnáctku a vystoupit u kostela.

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2011

Napište začátek

Žáci osmých tříd měli za úkol dopsat si-fi povídku. Přinášíme vám jeden takový konec. Zkuste, pro změnu, napsat jaký bymohla mít tato povídka začátek :)

... Nikol si stoupla před Katku a znovu se jí zeptala, jestli chce být čarodějkou. Katka si v duchu říkala, že to museli slyšet i rodiče, ale nebyla si jistá, protože se ani nehnuli. Katka hlasitě řekla: "Ne, nechci být čarodějka. To byla jenom hra a už je to dávno". Bába, která seděla na gauči se jen usmála na kocoura, který jako by přesně věděl, co mu chtěla říct. Vyskočil na Katku, která se nemohla hýbat a tak bezmocně stála na místě a kocour šplhal po jejím těle. Když vylezl Katce na rameno, odhrnul jí vlasy svým tělem a olíznul krvácející ucho. Všichni z její krve čerpali sílu. Katka stále bezmocně stála a dávala se smutně na rodiče, zatímco babka se postavila a potírala se Katčinou krví. Katka se najednou zarazila a všimla si, že její rodiče jsou při smyslech, tak se jich svým pohledem zeptala, co má dělat, jak je zachrání, jak zachrání sebe. Rodiče ale mlčky seděli a jenom ukázali na dveře. Katka pochopila, že si bude muset pomoci sama. Katka sebrala odvahu, chytila bábu a zařvala: "Nech mě na pokoji, čarodějnice nejsem, kdyby ano, věděla bych o tom!" Nikol řekla katce: "Tohle říkaly i ty, které byly upáleny, ale tebe čeká něco horšího." Katka se babce rychle vysmekla a utíkala v pyžamu pryč z domu. Věděla, že se rodičům nic nestane, tak utekla do vedlejšího města. Schovala se v opuštěném domě. Celou noc si říkala: "Musím zachránit aspoň své rodiče, když ne sebe."
Ráno kolem deváté hodiny se vydala domů, nemohla to nikomu říct, protože by jí nikdo nevěřil. Vrátila se domů, ale tam už nikdo nebyl, kromě spících rodičů.
Katka je vzbudila a zeptala se jich jak jim je. Moc si toho ze včerejší noci nepamatovali, tak jim to Katka všechno vysvětlila a nakonec jim řekla: "Musíte s eodstěhovat a to hodně daleko, tak, kde vás nenajdou, ale já s vámi jít nemůžu, protože oni mi nedají pokoj a jiná možnost není." Rodiče byli nejprve proti, ale potom pochopili, že Katka z toho navyvázne, protože si jí najdou všude a zbytečně by také zemřeli. Rozloučili se a Katka ještě statečně dodala:""Já se vrátím, slibuji."
Další den Katka už sama doma čekal, kdy se Nikola objeví. Netrvalo to dlouho a byla tam: " Tak co, zachránila jsi své rodiče a sebe obětuješ?" katka odpověděla:"Dobře, možná jsem si v dětství hrála na čarodějku a možná za to budu potrestaná, ale nechci, aby za to pykali jiní a už vůbec ne mí rodiče." To byla poslední katčina slova, protože Nikola jí sebrala a zmizela s ní. Nikdo neví, co všechno jí Nikola udělala, ale...
Někteří tvrdí, že duch statečné Katky, která zachránila své rodiče, bloumá stále kolem toho domu.
Kateřina Koloničná, 8.A

Po zimě

je hezké, jak kvítky zvedají své hlavičky,
jak na větvích sedí kočičky
a sluníčko se na ně z nebe usmívá
a ptáček k tomu svou píseň zazpívá

a děti uklízejí zimní sáně
a nastavují svou tvář slunci,
které jim rozehřívá dlaně
a vykouzlí jim usměv v jejich tváři
a všechen sníh taje a všechno kolem září

a tím vším se vám vlastně snažím říct,
že na návštěvu přišlo jaro
krása slunce a nic víc ……..

Kamila Rybářová, 8.A

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK
časopis pro žáky ZŠ Jílové u Prahy
Vydávají členové novinářského krpoužku při ZŠ Jílové:
A. Peková 9.B,
A. Cihlářová 8.A,
K. Rybářová 8.A,
J. Janoušek 5.B,
E. Ročárková 5.B,
K. Zemanová 4.A,
K. Kroutilová 6.A,
A. Ebertová 4.A,
B. Boušková 6.A,
K. Dvořáková 6.A.
Vedoucí kroužku:
J. Venturová, J. Bloudková
Upravila: S. Viktorová
JŠ IV., číslo vyšlo 4. 4. 2012
Náklad 300 ks.
www.zsjilove.cz

Do konce letošního školního roku zbývají tři měsíce